نگاهی به حوادثی که در هنرستان دخترانه صدر تهران رخ داد

داستان یک مدرسه

آیا مسئولان یک مدرسه حق تفتیش بدنی دانش‌آموزان برای پیدا کردن تلفن همراه آنان را دارند؟

محمدرضا نیک‌نژاد کارشناس آموزشی: نیروهای انتظامی در موارد خاص که خشونت بین دانش‌آموزان اتفاق می‌افتد، با اجازه مدیر و با هماهنگی با او می‌توانند وارد شوند اما در پیدا کردن موبایل نمی‌توانند وارد شوند.

آرمان ملی- آساره کیانی: خبر رسید که مدیران و معاونان یک مدرسه دخترانه در تهران، دانش‌آموزان را برای پیدا کردن موبایل، تفتیش بدنی کرده‌اند. اولیایی که (ظاهرا) در یکی از جلسه‌های پیاپی اولیا و مربیان این روزهای مدارس ایران حضور داشته‌اند از سر و صدای بچه‌ها شوکه شده و در حیاط مدرسه جمع می‌شوند و به ناگاه درفضای مدرسه نیروی انتظامی مشاهده می‌شود. دانش‌آموز آسیب دیده هنرستان دخترانه صدر به بیمارستان منتقل می‌شود و پس از آن، درگیری‌ها به بیرون فضای هنرستان در منطقه ۱۰ تهران کشیده شده و تا پاسی از شب فضای خیابان‌های کمیل، قصرالدشت و کارون و اطراف آن ملتهب می‌ماند. از تاریخ ۲۵ شهریور ماه سالجاری تاکنون برخی شهرهای ایران، دانشگاه‌ها و مدارس محلی شده‌اند برای اعتراض. تصاویر این اعتراضات و تجمعات توسط گوشی‌های موبایل ثبت و ضبط می‌شود. در برخی مدارس هم این اتفاق می‌افتد و ظاهرا مسئولین هنرستان دخترانه صدر نسبت به این موضوع بسیار حساس شده‌اند که برای پیدا کردن گوشی تلفن بچه‌ها تفتیش بدنی کرده‌اند. اما آیا مسئولین مدرسه حق چنین کاری را داشته‌اند؟ بحث گشتن کیف مدارس و دخالت در نوع پوشش از رنگ جوراب گرفته تا شکل موی سر و غیره از دهه‌ها قبل در مدارس وجود داشته و هیچ چیزی هم نمی‌توانسته مانع مسئولین مدرسه برای انجام این کارها شود اما تفتیش بدنی چطور؟ یک کارشناس آموزشی به ما می‌گوید: «گوشی، کیف مدرسه، جیب‌های بچه همه در واقع حوزه فردی افراد است. و این باید روزی اجرا شود که کسی حق ندارد سر بکشد در این حوزه‌های فردی و اگر موبایل بردن در یک مدرسه ممنوع است، این را پیشتر به والدین گفته‌اید و آن‌ها هم پذیرفته‌اند که با چنین محدودیت‌هایی فرزندانشان به آن مدرسه بروند گرچه من این محدودیت‌ها را هم قبول ندارم چون خانواده‌ها از روی رضایت امضا نمی‌کنند؛ یک موقع می‌بینید که مدرسه‌ای نزدیک‌تر یا مدرسه‌ای با کیفیت در آن محدوده نیست و خانواده‌ها مجبور می‌شوند فرزندشان را آنجا ثبت نام کنند و این باز آزادی افراد را محدود می‌کند.» محمدرضا نیک نژاد، آموزگار، فعال صنفی و پژوهشگر عرصه آموزش به بحث تفتیش وسایل دانش‌آموزان اشاره می‌کند و می‌گوید: هر کسی که تحصیل کرده ساختار سیستم و آموزش و پرورش کشور از پس از انقلاب باشد می‌داند. فشارهایی که دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بر دانش‌آموزان وارد می‌شد به این شکل بود که پوشیدن شلوار جین و یا حتی کتان اکیدا ممنوع بود. روی رنگ جوراب حساسیت وجود داشت. آستین کوتاه برای پسران ممنوع بود و حساسیت‌های بسیاری بر فرم لباس دختران و موی سر پسران وجود داشت؛ مو نباید از حد مشخصی بلندتر می‌بود. به گفته آقای نیک‌نژاد این روند در آن دوره در مورد دانش‌آموزان اعمال می‌شد و البته فشار بر دختران بیشتر از دانش‌آموزان پسر بود. گرچه به عقیده این کارشناس آموزشی امروزه سختگیری‌های دهه‌های قبل کمتر شده اما باز هم وجود دارند و با توجه به تغییرات نسلی که اتفاق افتاده، این هم برای دانش‌آموزان زیاد است. او می‌گوید این روند و این اختیاری که مدیرها و ناظم‌ها داشتند از دوران گذشته آرام آرام به دست آورده و آن را تبدیل به نوعی حق برای خود کرده‌اند که دخالت کنند در نوع پوشش دانش‌آموزان و حتی مواد غذایی که می‌خواهند بخورند! البته به گفته نیک‌نژاد این سختگیری‌ها مدرسه به مدرسه فرق می‌کند. موبایل دانش‌آموزان از ساسی مانکن تا تجمعات اخیر به بحث موبایل می‌رسیم. بحثی دراز دامن در آموزش و پرورش ما در ۱۰ سال گذشته. نیک‌نژاد می‌گوید: دلیل این سختگیری‌ها این بوده که زمانی که گوشی همراه به کلاس‌های درس می‌رود، حواس دانش‌آموزان پرت می‌شود و بحث‌هایی هم بود که معلمی یا دانش‌آموزی خشونت می‌کرد و گاه با فیلمبرداری بچه‌ها همراه بود و این خود به دردسری برای ساختار آموزشی در مدرسه مورد نظر می‌شد یا زمانی که آهنگ ساسی مانکن مدتی بحرانی برای آموزش و پرورش درست کرد با گوشی و به هر حال در همه این دورانی که گوشی به دست بچه‌ها رسیده بود، این اتفاق‌ها گهگداری خود را نشان می‌داد و در نوع برخورد مدیران و معلمان و خود بچه‌ها با یکدیگر تا به شکل‌های فرهنگی برسد که و گاهی سعی می‌کرد مشکل را حل کند. این روال ادامه پیدا کرد تا اینکه سخت گیری در آوردن گوشی همراه گاه در دستورالعمل انضباطی برخی مدرسه‌ها هم آورده شد. البته به گفته نیک نژاد خانواده‌ها هم به‌همراه داشتن گوشی فرزندانشان اصرار داشته‌اند چرا که مسیر مدرسه تا خانه مسیری نیست که مسئولیت آن را مدرسه بپذیرد به همین دلیل داشتن گوشی همراه در ان مسیر برای بسیاری از خانواده‌ها الزامی است که از فرزندانشان خبر داشته باشند چه موقعی که به مدرسه می‌روند و چه زمانی که از مدرسه برمی گردند. محدودیت‌های مدارس در همراه داشتن موبایل ادامه پیدا می‌کند تا به دوران کرونا می‌رسیم، نیک‌نژاد می‌گوید: دوران کرونا تا حدی این تابو را شکست و خود تبلت و موبایلی که تابو بود و داشتنش در مدرسه جرم حساب می‌شد و به دنبال آن ممکن بود برخوردهای انضباطی وجود داشته باشد، خودش به ابزار آموزشی بدل شده بود که بدون آن آموزش پیش نمی‌رفت و این فراگیری استفاده از این وسیله را در آموزش و پرورش بیشتر کرد. حالا این گوشی‌های همراه به دلایل خانوادگی و فردی همراه بچه‌ها بود و حساسیت روی گوشی همراه از مهر امسال تا حدی نسبت به گذشته کمتر شده بود و مدارس خیلی حساسیت نداشتند تا به تجمعات اخیر دانش‌آموزان رسید و فیلمبرداری‌هایی که در محل مدارس و کلاس‌های درس از این تجمعات مخابره می‌شد. نیک‌نژاد می‌گوید: این اتفاقات باعث شد که فشار از سوی نهادهای بالادستی آموزش و پرورش و نهادهای خارج از آموزش و پرورش بر مدیر و معاون مدرسه زیاد بشود. خب برخی مدیران و معاونان همراستا هستند با این نوع برخورد و خودشان با دانش‌آموزان برخوردهایی می‌کنند. به ویژه در مدارسی که تصاویری از تجمعات دانش‌آموزان در آن اماکن یا اطرافشان منتشر شده. تا این زمان مدیر و معاون به سبکی دیگر برخورد می‌کردند و حالا به این دلیل که به گفته نیک‌نژاد آموزش‌های لازم را ندیده‌اند، نوع برخوردشان نوع برخوردی نیست که متناسب با وضعیت دانش‌آموز باشد و یا خارج از محدوده وظیفه‌ای که دارند عمل کرده‌اند. می پرسید آیا مسئولین مدرسه می‌توانند به دانش‌آموزان بگویند که گوشی تلفن به مدرسه نیاورند و آیا این در هر مدرسه‌ای سلیقه‌ای است و قانون و قاعده خاصی وجود ندارد؟ آقای نیک‌نژاد توضیح می‌دهد که بستگی به دستورالعمل انضباطی مدرسه دارد و البته بحث بردن موبایل به مدارس، بحثی جهانی است؛ یک عده موافق بردن گوشی همراه به مدارس و استفاده از آن در راستای آموزش هستند و در مواردی معلمان اینترنت محور کار می‌کنند و این یک سبک آموزش در چند سال گذشته است. به حوادث اخیر و واکنش‌های اجتماعی نسبت به آن در مدارس برمی گردیم و اینکه این حساسیت‌ها منجر به مکلف کردن دانش‌آموزان به‌همراه نداشتن گوشی تلفن و در نهایت تفتیش بدنی آنها برای پیدا کردن این گوشی‌ها شده. این آموزگار می‌گوید که این موضوع را در مدرسه دیده که سر کلاس کیف بچه‌ها را یکی یکی گشته‌اند حالا به دلایل مختلف و یکی از آن‌ها پیدا کردن گوشی‌های همراه بوده. به هر حال ظاهرا خبرها از این حکایت دارند که مسئولین هنرستان دخترانه صدر فراتر از این داستان رفته‌اند نیک‌نژاد می‌گوید که ما نمی‌دانیم چه اتفاقی افتاده. ظاهرا دانش‌آموز بیماری در میان بچه‌ها بوده که استرس او در این شرایط بیشتر شده. و برداشت من این است که شاید این بچه صرع داشته به این دلیل که هنگام انتقال او به بیمارستان کف از دهان او بیرون آمده. این اتفاقی که برای این دانش‌آموز رخ داده و درگیری‌های لفظی که قبل از آن بچه‌ها با مدیر و معاون داشته‌اند، فضای استرسی را زیاد کرده و این بچه که حالش به هم خورده، کلا فضا متشنج شده.

به جرم داشتن چاقوی آشپزخانه که نمی‌توانند مرا دستگیر کنند!

اما در یک ماه اخیر مدارس خیلی بیشتر اولیای دانش‌آموزان را می‌خواهند و به آن‌ها توصیه‌هایی می‌کنند که مراقب فرزندانتان باشید. به گفته نیک‌نژاد ظاهرا در این مدرسه در آن زمان جلسه اولیا و مربیانی هم بوده وقتی سر و صدای بچه‌ها بالا می‌رود و توجه خانواده‌ها جلب می‌شود و شنیده‌ها این است که زمانی که آن درگیری ایجاد شده و آن دانش‌آموز بی‌هوش شده، و البته همه این‌ها شنیده‌ها هستند اما بحث نیک‌نژاد این است که مسئولان مدرسه به هیچ وجه حق تفتیش دانش‌آموزان را ندارند حتی برای پیدا کردن گوشی همراه. او می‌گوید که من الان در آشپزخانه‌ام چاقوی آشپزخانه دارم این چاقو می‌تواند جرم خیز باشد اما که نمی‌توانند بیایند به جرم داشتن این چاقو در خانه من را بازداشت کنند! او می‌گوید ما باید یاد بگیریم که به بچه احترام بگذاریم و چارچوب‌های فردی و حوزه فردی دانش‌آموزان با هر سن و سالی را محترم بشماریم و این خود یک آموزش است. یک پرورش است. اگر شما به بچه احترام نگذارید، او فردا روز نه به تو احترام می‌گذارد نه به آدم‌های دیگر. این آموزش را باید در درون دانش‌آموزان نهادینه کرد تا فردا روز چارچوب‌های عرفی جامعه را نشکنند. به گفته نیک‌نژاد، ما قوانین و دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌هایی داریم در نهادهای مختلف داریم اما قانون اساسی فراتر از همه این بخشنامه‌ها و قوانینی و چارچوب‌های عرفی است که در جامعه وجود دارد. شما قوانین خردتان نباید تناقضی با قوانین اصلی و اساسی داشته باشد و شاید این حق برای پدر و مادر بیشتر تعریف شده باشد که جیب بچه‌اش را بگردد چون او قیم فرزندش است اما این قانون برای معاون و مدیر و اینها که نیست و حفظ حریم شخصی افراد در جامعه بنا بر قوانین اساسی است و شما به هیچ عنوان نمی‌توانید این‌ها را زیر پا بگذارید و به نظر من دستورالعمل‌های اجرایی و انضباطی مدارس نیازمند بازبینی اساسی و تطبیق با قوانین بالادستی هستند. این فعال صنفی می‌گوید: در بدترین حالت ممکن است بگویند یک بچه مواد مخدر با خود به مدسه می‌آورد یا در مدرسه استعمال دارد. این افراد شکل خاص و ویژه‌ای هستند که باید برایشان فکر خاصی کرد. برای نمونه خارج از محیط مدرسه یا استفاده از حراست که نیروی داخلی خود آموزش و پرورش است، استفاده کرد اما نیروهای انتظامی بنا بر قانون حق ورود به مراکز آموزشی را ندارند. از مدرسه بگیرید تا دانشگاه. نیروهای حراستی فرق دارند. اما برای گوشی موبایل با این گستردگی و با اینکه یک وسیله آموزشی شده شما حق ندارید کیف بچه را بگردید. او می‌گوید البته در موارد خاص نیروهای انتظامی می‌توانند وارد مدرسه شوند مثلا بچه‌ها درگیری‌های گروهی خشن با هم انجام داده‌اند و یک معاون یا چند معلم از پس آن‌ها برنمی‌آمده‌اند و زنگ زده‌اند کلانتری محل آمده این‌ها را از هم جدا کرده. درموارد خاص با اجازه مدیر و با هماهنگی با او می‌توانند وارد شوند اما در این موارد نمی‌توانند وارد شوند.

دیدگاه

واکنش رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران به اتفاقات هنرستان دخترانه صدر

یک کارشناس گفت: «خواسته‌ها و نیازهای نسل جدید متفاوت‌تر از کسانی است که برای‌شان تصمیم می‌گیرند و دستور می‌دهند.» به گزارش خبرآنلاین، حواشی روز گذشته در یک هنرستان دخترانه سروصدای زیادی ایجاد کرد، انتشار برخی تصاویر در فضای مجازی نشان می‌دهد ممانعت مسئولان مدرسه از این که دانش‌آموزان هنگام حضور در کلاس‌های درس تلفن همراه داشته باشند سبب‌ساز این درگیری شده است. دراین‌باره علی تیرگیر، معاون مرکز اطلاع‌رسانی وزارت آموزش و پرورش به تسنیم گفت: «به‌دلیل داشتن موبایل توسط برخی دانش‌آموزان و تأکید مدیر مدرسه برای بازرسی، درگیری میان تعدادی از دانش‌آموزان و والدین با مدیر مدرسه اتفاق افتاد.» این مسئول ضمن تکذیب فوت یک دانش‌آموز در هنرستان صدر گفت: «تعدادی از دانش‌آموزان دچار افت فشار شدند که با حضور نیروهای اورژانس در محل به وضعیت آنها رسیدگی شد.» درگیری به‌وجود آمده میان دانش‌آموزان و والدین با مدیران مدرسه سبب شد پای پلیس به ماجرا باز شود، تصاویر منتشر شده در فضای مجازی نشان از ورود پلیس به مدرسه دارد، محمد مهدی کاظمی معاون متوسطه وزارت آموزش و پرورش، درباره علت ورود نیروهای پلیس به هنرستان صدر به مهر گفت: «جزئیات دقیق این حادثه هنوز مشخص نشده است اما اطلاعات متفاوتی ذکر شده است که باید بررسی‌های بیشتری صورت بگیرد.» در همین باره سیدحسن موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران به خبرآنلاین می‌گوید: «برای ورود پلیس به برخی از محیط‌ها باید حساسیت‌ها را در نظر گرفت؛ در قانون حمایت از اطفال و نوجوانان که سال ۱۳۹۹ تصویب شد حتی برای ورود اورژانس اجتماعی به مدرسه محدودیت‌هایی درنظر گرفته شده که باید با هماهنگی مسئولان مدرسه باشد چراکه می‌خواهند حرمت این محیط را نگه‌دارند.» او بیان می‌کند: «اگرچه ورود افراد نظامی به دانشگاه ممنوع است اما به‌دلیل حضور بیشتر دانشجویان در محیط، حضور فردی با لباس پلیس میان آن‌ها شاید ترسی ایجاد نکند، اما درباره دانش‌آموزان این حساسیت بیشتر است. میزان آسیب‌پذیری دانش‌آموزان بیشتر است، مخصوصاً با توجه به مشکلات این روزها و کلیپ‌هایی که منتشر می‌شود، حالا اگر دانش‌آموز مدرسه شاهد این لحظه‌ها باشد ترس بیشتری دارد.» موسوی چلک ادامه می‌دهد: «مصلحت و منفعت پلیس و مردم این است که نیروهای نظامی وارد محیط‌های آموزشی نشوند، باید اجازه داد مدرسه خودش شرایط را مدیریت کند.» وی با اشاره به پایین آمدن سن اعتراضات می‌گوید: «خواسته‌ها و نیازهای نسل جدید متفاوت‌تر از کسانی است که برای‌شان تصمیم می‌گیرند، این گروه اهدافی برای زندگی خودشان دارند و دنبال می‌کنند، بچه‌های امروز از بچه‌های دهه قبل آگاه‌تر هستند، چراکه دسترسی به اطلاعات دارند.»

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در گفت‌وگو با ایلنا:

آرامش در مدارس برقرار است!

خلیل بهروزی‌فر، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در گفت‌وگو با ایلنا در خصوص نحوه علمکرد وزارت آموزش و پرورش در ناآرامی‌های اخیر گفت: وزارت آموزش و پرورش تدبیر خوبی در این راستا داشته است. برخی دانش‌آموزان شاید نسبت به برخی موضوعات موجود آشنا نیستند و نمی‌دانند جریان چیست. برای اینکه آن‌ها نسبت به این مسائل مطلع شوند، هم معلمان پرورشی و هم مجموعه مدیران آموزش و پرورش جلسات توجیهی و برنامه‌های مربوط به مسائل نظام، کشور و کارهایی که تا به حال انجام شده است را برگزار کرده‌اند. وی ادامه داد: در این جلسات، مدیران مقایسه‌ای را نسبت به حال و گذشته کشور در پیش از انقلاب داشته و دارند و دستاوردهایی که تا به حال نظام داشته است را برای دانش‌آموزان تبیین می‌کنند و دانش‌آموزان نیز نسبت به این مساله ذهن‌شان روشن می‌شود و به نظر می‌رسد کارهای فرهنگی خوبی را در شرایط فعلی انجام می‌دهند. این عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در پاسخ به این سوال که آیا تدبیر اندیشه شده توسط آموزش و پرورش، تدابیری هست که فضای مدارس را به سمت آرامش سوق دهد، گفت: بله. آموزش و پرورش این کار را شروع کرده و اتفاقا تدابیرش نتیجه داده و اثربخش بوده است. در مجموع براساس آنچه از این تدابیر می‌دانیم و در جلساتی که با وزیر محترم آموزش و پرورش داشتیم و توضیحاتی که دادند، مشخص است که نتیجه تدابیرشان در مدارس قابل مشاهده است و به صورت عینی سرکشی هم داشتیم و در این مدت آثار این برنامه‌ها را دیده‌ام و آرامش و فضایی که در محیط مدارس وجود دارد را می‌توان به عینه دید. هر مساله‌ای اگر درست توجیه شود و در موردش بصیرت کافی به وجود بیاید، قطعا اثر خودش را می‌گذارد.

فرارو

عقب‌گرد در صنعت گردشگری

۶۵ درصد سامانه‌های گردشگری متضرر شدند

یک کارشناس گفت: «بیش از ۸۰ درصد مردم پیش از سفر به جست‌وجوی اطلاعات مقصد سفر خود و بررسی قیمت‌های مختلف تور، بلیت و هتل در فضای اینترنت می‌پردازند، این ظرفیت مورد توجه بسیاری از فعالان حوزه گردشگری است و هزینه‌های زیادی را برای جست‌وجوهای اینترنتی انجام می‌دهند؛ با مسدود شدن جست‌وجوگر گوگل بسیاری از جست‌وجوها از بین رفت و تقاضای سفر نیز کاهش پیدا کرد.» شادی کابیانی: درحالی که گردشگری می‌رفت پس از تاثیرات کرونا خود را پیدا کند و ساختارهای گذشته خود را با توجه به هدف امسال سازمان جهانی گردشگری «بازنگری در گردشگری» تغییر دهد؛ حالت خود را به استفاده از امکانات مدرن و به روز فعال کند؛ قطع اینترنت و مسدود شدن شبکه‌های اجتماعی به گفته عضو هیات‌مدیره جامعه الکترونیکی گردشگری ایران سبب ضرر و خسارت به «بیش از ۶۵ درصد کسب و کارهای آنلاین گردشگری و سامانه‌های فروش خدمات گردشگری شده است.» اگرچه قطع اینترنت نخستین بار نیست به چالشی بزرگ تبدیل شده است و پیش از این هم پلتفرم‌های مختلفی با توجه به سیاست‌های کشور مسدود شده‌اند، اما مشکل اینجاست که با گسترش فناوری شغل‌های جدید نیز خودنمایی می‌کنند؛ بر اساس آمارهای اعلامی بیش از ۱۱ میلیون نفر از طریق شبکه‌های مجازی کسب درآمد می‌کنند، از این میزان حدود ۹ میلیون تن یعنی ۸۳درصد از طریق اینستاگرام در حال کسب درآمد هستند. که با قطع اینترنت و مسدود شدن شبکه‌های اجتماعی تمامی آنها متضرر شدند. وضعیت فعالان گردشگری و سامانه‌های فروش تور، بلیت، هتل، مجموعه‌های گردشگری به‌مراتب بدتر است چراکه هنوز آنها نتوانسته‌اند از ورشکستگی و رکود بحران کرونا کمر راست کنند؛ با قطع یک ماه گذشته اینترنت و شبکه‌های اجتماعی بیش از گذشته به خاموش کردن چراغ املاک خود می‌اندیشند. مدیر یکی از سامانه‌های آنلاین فروش بلیت به خبرآنلاین می‌گوید: «بیش از ۸۰درصد افت فروش بلیت داشته‌ایم و این یعنی اخراج و تعدیل نیرو، این مدت هیچ درآمدی نداشتیم ضمن این که هزینه‌های جاری همانند حقوق، اجاره بها، تلفن، حتی اینترنتی که قطع بوده را باید بپردازیم.» وضعیت کسب و کارهای آنلاین و استارتاپ‌های گردشگری به‌مراتب بدتر است، چراکه دیگر راهکاری برای فروش محصولات خود ندارند، امروز کمتر شهروندی برای خرید بلیت هواپیما، قطار یا تور، مسافت‌های پرترافیک شهری را طی می‌کند، کاری که فقط با چند کلیک یا tab حل خواهد شد؛ کاری که پیشگامان حوزه گردشگری برای رسیدن به این فعالیت مدرن گردشگری ایران هزینه زیادی پرداختند؛ سختی‌های چندین ساله برای آن کشیدند و با قطع اینترنت به گذشته‌ها سلام دوباره کردند و عقب گرد کردند. رضا الفت نسب، عضو هیات‌مدیره اتحادیه کسب و کارهای اینترنتی «از ریزش شدید فروش سایت‌های هواپیمایی» به خبرآنلاین خبر داد، به گفته او «در یکماه گذشته با قطع بودن اینترنت اپراتورهای گوشی همراه و در برخی مناطق قطع یا ضعیف بودن اینترنت ثابت کاربران استفاده کننده به‌سختی می‌توانستند بلیت هواپیما و قطار تهیه کنند؛ امکان دسترسی به سایت‌ها و اپلیکیشن‌های فروش بلیت هواپیما و سایر خدمات سفر را نداشتند.» مشکل کسب و کارهای اینترنتی گردشگری تنها به فروش بلیت ختم نمی‌شود؛ اطلاع‌رسانی سفر و همچنین تغییر در ساعت پروازها نگرانی‌هایی را برای مردم فراهم کرده است. تقی حسین‌زاده، دبیر جامعه گردشگری الکترونیکی به خبر آنلاین می‌گوید: «بلیت‌های رزرو شده هواپیما که پیش از ناآرامی‌های یکماه گذشته انجام شده بود، امکان صدور نداشت و سردرگمی‌هایی را برای مردم و مسافران به وجود آورده بود.» او با انتقاد از محدودیت‌های ایجاد شده برای شبکه‌های اجتماعی و اینترنت بیان می‌کند: «بازاریابی دیجیتال یکی از روش‌های مهم در گردشگری است و هرگونه اختلال در فضای مجازی مستقیم بر گردشگری تاثیر می‌گذارد چون بیش از نیمی از فعالیت این صنعت در ارتباط با شرکت‌های مختلف به‌صورت لحظه‌ای و در فضای مجازی انجام می‌گیرد.» وی یادآور می‌شود: «بیش از ۲۰شرکت مهم و اصلی به فروش خدمات آنلاین گردشگری می‌پردازند ضمن اینکه بیش از چهارهزارو پانصد آژانس مسافرتی دارای وبگاه هستند که از طریق آن به معرفی فروش محصولات و بسته‌های سفر و خدمات خود می‌پردازند.» حسین‌زاده خسارت وارد شده به شرکت‌های فعال، استارتاپ‌ها، سامانه رزرواسیون و فروش بلیت، هتل و تور را به‌دلیل قطع اینترنت بسیار سنگین دانست: «چراکه بسیاری از آن‌ها گارانتی هتل و پرواز کرده‌اند و با قطع اینترنت نتوانستند آنها را بفروشند.»

روی خط آرمان ملی

۸۸۷۶۰۱۷۶

گرانی و مشکلات زندگی

مشکلات اقتصادی باعث شده مردم از نظر رفاه، آسایش و آرامش در شرایط نه‌چندان مطلوب زندگی کنند. در این زمینه قشر کارمند و حقوق بگیر جامعه به محض اینکه حقوقشان را دریافت می کنند، دغدغه پرداخت به موقع اجاره خانه و قبوض آب، برق، گاز، تلفن و تامین بسیاری مایحتاج زندگی را دارند که بعضا به بیماری‌های روحی و روانی و از همه مهمتر افسردگی دچار می شوند. امیدواریم برای حل مشکلات مردم بیشتر تلاش شود.

حمیدی از تهران

بهشت زهرا(س)

افرادی که به بهشت زهرا(س) تهران مراجعه می کنند برای شستن سنگ قبور با مشکل کمبود شیرآب مواجهند. مسئولان ذیربط می‌توانند با فراهم کردن امکان دسترسی به آب چاه در برخی مکان‌ها، به این موضوع رسیدگی کنند.

یک شهروند از تهران